

Sygn. akt IV CSK 695/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa S.K., I. A., Z. B., K. F., G. G., J. K., D. K., M. L., T. O., K. P., A. R., E. S., E. S.1, M. W., G. W., R. P., E. L., B. D., B. P., T. D. i J. S. przeciwko "B." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T. o zapłatę ewentualnie unieważnienie umowy, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2015 r., na skutek skargi kasacyjnej powódek: I. A., Z. B., K. F., D. K., M. L., T. O., K. P., E. S., E. S.1, M. W., G. W., R. P., E. L., B. D., B. P., T. D. i J. S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 kwietnia 2013 r., sygn. akt V ACa 525/12,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie obciąża powodów kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparli wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na drugiej spośród wymienionych przesłanek.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało już wyjaśnione, że odwołanie się do potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć.

W sprawie niniejszej powodowie nie przytoczyli żadnych orzeczeń Sądu Najwyższego, ani sądów powszechnych wydanych w związku z wykładnią nieostrego pojęcia „rażącej dysproporcji świadczeń” z art. 388 § 1 k.c.; wskazali jedynie na ogólną potrzebę ochrony strony wyzyskanej w związku z rosnącym stopniem skomplikowania treści umów w niektórych sektorach gospodarki. Taki sposób uzasadnienia przesłanki wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania należy uznać za niewystarczający, tym bardziej, że wywód przedstawiony przez powodów stanowi próbę polemiki z ustaleniami Sądów orzekających w sprawie, przede wszystkim próbę zakwestionowania braku subiektywnych przesłanek wyzysku po stronie skarżących.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że potrzeba dokonania wykładni art. 388 § 1 k.c. nie została wykazana w sposób prawidłowy, a tym samym wskazana przez skarżących przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie została spełniona i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).